

தமிழ் சினிமா வரலாறு எழுத்துதலில் இருவிதமான சிந்தனையைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. முதல் சிந்தனையைப் பள்ளி தியோடர் பாஸ்கரனுடையது. தியோடர் பாஸ்கரன் தமிழ் சினிமா வரலாறு எழுத்துதலில் முன்னோடி ஆளுமலை. அவரது பார்வை தமிழ்ச் சினிமா காட்சிரீப ஊடகமாக வளராமல் போனதற்கான தமிழ் சமீகக் கலை வரலாற்றுக் காரணங்களையும், அரசியல் காரணங்களையும் விரித்துச் சொல்வதாகவே இருக்கிறது. வரலாற்றுத் தியில் தமிழ் சினிமாவில் பச்சு, இசை போன்றவை பெரும் இடம், அதனோடு வறூ வறூ காலங்களில் தமிழ் சினிமா மொழியில் நேர்ந்து வந்திருக்கும் வடிவ மாற்றங்களையும் நுட்பங்களையும் அவர் அவதானித்துப் பதிவு செய்கிறார்.

தியோடர் பாஸ்கரன் முன்வைக்கிற காட்சிரீப சினிமாவை உருவாக்குவது எனும் தடேல் தமிழ் மொழியில் பிரச்சாரம் தவிரந்த யதார்த்த மொழி கொண்ட ஐரோப்பிய பாணி சினிமாவை, சமீக விமர்சன சினிமாவை, தமிழ் சமீகலுக்கு ஏற்ற நவயதார்த்த சினிமாவை உருவாக்குவது எனும் தடேலுடன் தொடர்புபட்டது. வங்கத்திலும் கரேளத்திலும் எழுந்த சத்யஜித்ரே, அடர் கோபாலகிருஷ்ணன் போன்றவர்கள் முன்வைத்த புதிய சினிமாவை தமிழிலும் விளைவது தொடர்பான தடேல் இது.

இன்னொரு சிந்தனையைப் பள்ளியும் தமிழில் உண்டு. அது திராவிட இயக்கத் தவிரின் பிரச்சார சினிமா என்பது அசலான மண்ணின் விளைச்சல் என்றும், அது காலத்தின் தவேை என்றும், அதற்கு இன்னும் பொருத்தம் இருக்கிறது என்றும், அனதத்து சினிமாவும் வியாபாரம்தான் என்றும் பாரக்கும் பார்வை. அதனோடு வங்கத்திலும் கரேளத்திலும் உருவான திரைப்படங்கள் வாழ்க்கையைச் சொல்லாத, தத்துவக் காவிகள் என்று சொல்லும் பார்வை இவர்களையது. திரைப்படத்திலும் திராவிட பார்ப்பனக் கிறுகளைப் பார்ப்புத்துடோ, ஜெயகாந்தனது திரைப்படங்களை பார்ப்பனியப் படங்களாகப் பார்த்தும் - காட்சிமொழி சாரந்து அல்லாது இதுவரத்திய எழுத்துப் பிரதி சாரந்து - இவர்கள் பிரதிசாரந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதுவார்கள். எம்.எஸ்.எஸ்.பாண்டியன், சூபகண்ணராஜன் போன்றோர் இந்தச் சிந்தனையைப் பள்ளியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

தமிழ் சினிமா குறித்த இதுவரையிலான மறக்கத்திய ஆய்வுகளும் சரி, ஆங்கிலத்தில் வந்திருக்கும் ஆய்வுகளும் சரி இருவகையிலுமாகப் பெரும்பாலானவை திராவிட இயக்கப் பிரச்சாரத்துக்கும் தமிழ் சினிமாவைக் குமான உறவு குறித்ததாகவே இருக்கிறது.

எம் .எஸ் .எஸ் .பாண்டியன் எம் .ஜி.ராமச்சந்திரன் குறித்து, அவரது புனிதபிம்பம் குறித்து ஆய்வு செய்திருக்கிறார் . எம் .ஜி.ஆர் .தான் விரும்பிவாறும், தன்னையே மூன்றுதிக் கொள்ள, தனக்கான தமிழ் சினிமாவை உருவாக்கினார் எனபது அவரது பார்வை. திராவிட இயக்கத்தின் பிரச்சார பாணியைச் சுவீர்த்துக் கொண்ட எம் .ஜி.ராமச்சந்திரன் , அறிஞர் அண்ணா, கலஞ்சூர் . கருணாநிதி போன்றவர்களின் திராவிட இலட்சியவாதத்தை மூன்றுதிக் தவிராக அல்லாமல் , தன்னையே ஒரு புனிதபிம்பமாக மூன்றுதிக் கொண்டதொரு சினிமாவை உருவாக்கினார் என இப்பார்வையை விரித்துக் கொண்டு போகலாம் .

மார்க்சியரான கா.சிவதாமசி தமிழ் சினிமா வரலாறு எழுத்துதலில் இருக்கும் இந்த இரு வறும் சிந்தனை வெளியில் தான் தனது கருத்துக்களை மூன்றுதிக் கிறார் . தமிழ் சினிமா காட்சிரிபு உட்கமாக ஏன் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை எனபதனை தியடோர் பாஸ்கரன் வழியிலேயே, தமிழ் நாடகத்திற்கும் தமிழ் திரைப்படத்திற்கும்மான தொடர்ச்சியை மூன்றுதிக் து சிவதாமசி விளக்குகிறார் . மொழிவழிப்பட்டவகையில் ஆங்கிலத்தில் அசையும் படம் - மிவிங் இமேஜ் - என அர்த்தம் தரும் சினிமா தமிழில் திரைப்படம் , அதாவது அசையாத படச்சட்டகம் - ஸ்டில் போட்டோ - எனவே புரிந்து கொள்ளப்பட்டது எனபதனையும் சிவதாமசி குறிப்பிடுகிறார் .

காட்சிரிபு சினிமா, திராவிட இயக்கப் பிரச்சார சினிமா என்ற விவாத வெளியில் ஒரு மார்க்சியராகச் சிவதாமசி நுழைகிறபோது, அவர் பலவறும் விடயங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவரது கல்விப்புலம் சார்ந்த தொழில் முறையிலான நாடகம் குறித்த அறிவுடன் , தமிழ் சினிமாவின் வளர்ச்சியைக் காட்சிரிபு உட்கம் எனும் அளவையுடன் அவர் ஒப்பிட்டு விவரிக்கிறார் . சிவாஜிகணசேனின் பராசக்தி கால நாடக பாணி நடப்பின்துவகம் முதல் , முதல் மரியாதை படத்தின் காட்சிரிபு திற்கு ஒப்புக் கொடுத்துத் தன்னையே மாற்றிக் கொண்ட அவரது பிற்கால நடப்பு வரையிலாக அவரது நேர்ந்த மாற்றம் வரையிலும் சிவதாமசி இதனை அவதானிக்கிறார் .

தமிழ் சினிமாவின் விசேஷமான பகுதியாக திரை இசைப் பாடல்களைக் குறிப்பிட்டு, தமிழ் கவிதை மரபுடன் அதனை அவர் இணைக்கிறார் . தமிழ் சினிமாவின் வடிவம் தொடர்பான பிரச்சினையை அவர் திராவிட இயக்கத்தின் பிரச்சார நோக்குடன் இணைத்துப் பாரக்கிறார் . தமிழ்ப் பண்பாட்டில் சினிமா எனபதனை, திராவிட இயக்கத் தவரால் வரையறை செய்யப்பட்ட தமிழ் பண்பாடு எனும் பகுத்தறிவு மற்றும் நாததிக், எதிர்பார்ப்பனீய மரபின் பின்னணியில் ஆய்வுசெய்க்கிறார் . பகுத்தறிவு மரபு - பக்தி மரபு எனபதற்கு இடையிலான மூரண் , சிறுதெய்வ வழிபாடாக பக்தி மரபு ஆனது பகுத்தறிவு மரபுக்கு விரோதமானது அல்ல, அது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக நோக்கப்பட்ட வேண்டும் என்கிறார் கா.சிவதாமசி.

திராவிட இயக்கப் பிரச்சார சினிமா மூன்றுதிக் ததே தமிழ்ப் பண்பாடாக ஆகியிருந்த நிலமையை கா.சிவதாமசி விளக்குகிறார் . வங்கத்திலும் கரேளத்திலும் நடந்த மாற்றங்கள்கு மாறாக கம்யுனிஸ்ட்டுகள் அல்லாமல் தமிழகத்தில் திராவிட இயக்கத் தவர் எவ்வாறும் தமிழ் சினிமாவைக் கைப்பற்றினார்கள் என்கிற பிரச்சினை குறித்தும் கா. சிவதாமசி குறிப்பிட்டுப் பசேவும் செய்கிறார் .

தமிழ் சினிமா வரலாறு குறித்த கா.சிவதாமசியின் கட்டுரைகளில் மிகப் பரபரப்பாகப் பசேப்பட்ட கட்டுரை எம் .ஜி.ராமச்சந்திரன் முதலமைச்சராக இருந்து தமிழகத்தில் நடத்திய உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் போது அவர் வாசிக்கவிரும்புது

தடுக்கப்பட்ட கட்டுரை. எம்.ஜி.ராமச்சந்திரனின் வளர்ச்சியும் எழுச்சியும் அவர் தமிழ் சினிமாவில் உருவாக்கிய புனிதபிம்ப சினிமாவையும் பற்றியது அக்கட்டுரை.

கா.சிவத்தம்பி தமிழ் சினிமா குறித்து எழுதிய இறுதிக் கட்டுரையாக இருப்பது மணிரத்தினத்தின் சினிமாக்களை முன் வைத்து அவர் எழுதிய கட்டுரையாகும். திராவிட இயக்கக் கருத்துவலியின் பின்னணிகொண்டு, தமிழ் சமூகத்தின் மீதான தமிழ் சினிமாவின் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தினையெதிர்த்து வங்கிய கா.சிவத்தம்பியின் திரைப்பட விமர்சனப் பயணம் (1981 முதல் 2004 வரையிலும் எழுதப்பட்ட அவரது தமிழ்த் திரைப்படம் குறித்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு : தமிழ்ப் பண்பாட்டில் சினிமா : மக்கள் வளையீடு : சன்னை-2004 : மறுபதிப்பு என. சி.பி.ஹெச் : சன்னை - 2010) மணிரத்தினத்தின் படங்களின் அரசியலையும் அழகியலையும் அவதானிப்பதுடன் தனது பயணத்தையொத்திக் கொண்டு விடுகிறது.

சிவத்தம்பி தமிழ் சினிமா ஆய்வுக்குச் செய்த பங்களிப்புகள் எனத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படுவது எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் குறித்த அவரது பார்வையாகும். எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் குறித்த கருணாநிதி சார்பு அல்லது பின்னாளைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பு சினிமா விமர்சகர்கள்க்கும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் விமர்சகர்கள்க்கும் சிவத்தம்பியின் பார்வையெதிர்த்து உவப்பானதாக இருந்தது. இன்னும் திராவிட அரசியலின் மிகப்பெரும் பங்களிப்பாக புகழ் தரிசு வழிபட்ட நாததிகத்திற்கு மாற்றான நம்பிக்கையில் பயணித்தபடி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எனும் பெயரில் அந்த இயக்கத்தின் தொடர்ச்சியெனத் தமது அரசியல் கட்சியை எம்.ஜி.ஆர். முன்னிலைப்படுத்திக் கொண்டதும், மரபான திராவிட இயக்கத்தவரின் சிந்தனையைப் போக்கிற்கு ஒரு மிகப்பெரும் சவாலாகவும் அமைந்திருந்தது.

திமுக சார்பாளர்கள், மார்க்சியர்கள், பெரியாரியர்கள் என அனைவரும் எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் குறித்த சிவத்தம்பியின் பார்வையென ஏற்பதிலுள்ள சமூகவியல் அரசியல் நிஜம் இதுதான்.

எம்.ஜி.ஆரை அபியொற்றி ரசிகர் மன்றங்களையெதிர்த்து அனைவரைய அரசியல் பிரவசேத்தின்தற்கால அமைப்பாக உருவாக்க முன்னையும் தமிழ் சினிமா கதாநாயகர்களைய குறித்த சமூகவியல் ஆய்வுக்கும் எம்.ஜி.ஆர்.நிச்சயமாகவே ஒரு துவக்கப் புள்ளியாகவே அமைகிறார். இந்த வகையிலும் எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் குறித்த சிவத்தம்பியின் பார்வையெதிர்த்து மக்கியமானதாக இருக்கிறது.

எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் குறித்த சிவத்தம்பியின் குறிப்பிட்ட கட்டுரை மிகப்பெரிய அறியவந்ததற்கான அரசியல் காரணங்கள் அன்றும் இன்றும் என்றும் வலுவாகவே இருக்கின்றன. 1981 ஆம் ஆண்டு மதுரையில் நடந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்க சிவத்தம்பி எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரை* பின்னாளில் அரசியல் தொடர்பாடல் ஊடகமாகத் தமிழ் சினிமா எனப் பின்னாளில் தமிழில் மொழியாகக் கம்யூனியப்பட்டு வளையானது. இக்கட்டுரை எம்.ஜி.ஆர். குறித்த ஒரு விமர்சனமாக ஆகிவிடும் எனும் பயம் காரணமாக மாநாட்டில் இக்கட்டுரையை வாசிக்க மாநாட்டு அமைப்பாளர்கள் மறுத்ததுவிட்டனர். எம்.ஜி.ஆர். தன்னையெதிர்த்து பற்றிய எந்தக் குறிப்பும், அது பாராட்டாக இருந்தால் கட்ட அதனை விரும்பவில்லை என மாநாட்டுக் குழுவையெதிர்த்து சாரந்த அருணாசலம் என்பவர் தன்னிடம் தெரிவித்ததாகச் சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகிறார். இக்கட்டுரை அதனது ஆங்கில வடிவில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பு அமைப்பான என்சிபிஎச் பதிப்பாகத் தனிநிலாக அப்போது வளையானது.

இப்பிரதியைப் படித்துக் கருத்துச் சொன்னவர்களில் ஈழமார்க்சியரான ஏ.ஜே. கனகரத்னாவும் ஒருவர் என்பதனை சிவத்தம்பி பதிவு செய்திருக்கிறார்.

இக்கட்டுரையில் பச்சேப்பட்ட பல்வறோ எம்.ஜி.ஆர். குறித்த பல்வறோவிடயங்கள் பிற்பாடும் பல்வறோ கல்வித்துறைசார் நபிகளில் தொடர்ந்து விவாதிக் கப்பட்டும் வருகிறது. எம்.எஸ்.எஸ். பாண்டியனது நபித் த இமஜே பிரபே மாதல் செல்வராஜ் வலோயுதம் பதிப்பித்த நபிலிஸுள்ள** ஹார்ட் கிரவே மற்றும் ஸாரா டிக்கி வரை உள்ள கட்டுரைகளில் சிவத்தம்பியினது கட்டுரையின் பாதிப்புகளை நாம் கணவியலும்.

எம்.ஜி.ஆரின் படங்களில் சமீகத்தளைகளை மீறி தனிமனிதன் மலேநிலைப்பாட்டை எய்தும்படியும் என்ற கருத்து மிகச் செப்பமாகப் பதிய வகைக் கப்பற்றிற்று. அவர் சித்திரித்த பாதிரங்களின் குணம் சங்களகைக் கொண்ட ஒருவராகவே அவர் போற்றப்பட்டார். இதனால், தமிழ்நாட்டின் நடும்பட்டத்திற்குக் கீழ்வந்த சமீகப்பதிநிலையினரிடையே அவர் ஒரு உதாரணபுரூஷராகவே போற்றப்பட்டார். தம் நிலையிலுள்ள ஒருவர் மலேநிலை அடந்ததாகவே அவர் உயர்ச்சியையும் புகழையும் அச்சமீகமட்டங்களைச் சேர்ந்ததோர் நம்பினார்கள். இதனால் தன்னம்பிக்கையும் சூயவளர்ச்சிப் பற்றிய பிரகஞ்சையும்கூட ஓர் இளஞ்சூர் குழாம் தமிழ்நாட்டில் வளரத்தொடங்கியது. எம்.ஜி.ஆர். தனது கவர்ச்சியின் தளமாக, தமிழ் பற்றிய நிர்லாட்டினகைக் கொள்ளவில்லை. இன்றும் கிட்ட கலஞ்சூர் கருணாநிதியோடும் தொடர்புபுபுறுத்தப்படும் தமிழ் ததன்மலே எம்.ஜி.ஆரோடும் பொறுத்திப்பார்க்கப்பட்டவதில்லை. அவருடைய அறகைவல் நல்லநேர்மையான மனிதன் பற்றியதாவே இருந்தது. இன்று அவர் இல்லாத நிலையிற் பார்க்கும்பொழுது அவரின் தொடர்பாற்றல் திறனால் அவர் தன்னம்பைப் பற்றிய மதிப்பீட்டினகை உயர்த்துவதற்கு ஏற்றவகையில் நடந்துகொண்ட ஒருவர் என்ற எண்ணமே மலேலோங்கி நிற்கிறது. எம்.ஜி.ஆரை உண்மையில் திராவிட இயக்கச் சினிமாத் துறைச் செயற்பாட்டைச் சாதனைகளிலிருந்து நோக்காது, அதனைத் தளமாகக் கொண்டு வளர்த்து தனக்கின ஓரிடத்தினகை வகுத்துக் கொண்டார் என்றே கிறல் வணேட்டும். மலேலும், அண்ணா கலஞ்சூர் ஏற்படுத்திய தாக்கத்திலிருந்து வறோபட்ட ஒரு சமீகத்தாக்கத்தையே இவர் ஏற்படுத்தினார் என்று கொள்ளல் வணேட்டும் (தமிழ்ப்பண்பாட்டில் சினிமா : க.சிவத்தம்பி : பக்கம் 13) என 2004 ஆம் ஆண்டு வளையான தமது நபிலின் மாதல் பதிப்பில், தமது எம்.ஜி.ஆர். குறித்த ஆதாரமான கட்டுரை எழுதப்பட்டும் 24 ஆண்டுகளின் பின் அவரது பார்வையை மீளும்படி செய்திருக்கிறார் சிவத்தம்பி.

இக்கட்டுரை குறித்து 2011 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் தமிழகத்தின் முக்கியமான தமிழ்த் திரைப்பட ஆய்வாளரும் கல்வியாளருமான சூந்தர் காளியோடும் மதுரை பாபுவும் சேர்ந்து குறிப்பிடும்போது (திரைப்பட ஆய்வுகளுக்கூப்பரோசிரியர் சிவத்தம்பியின் பங்களிப்பு : மதுரை பாபு-சூந்தர் காளி : காட்சிப்பிழை திரை : ஆகஸ்ட் 2011) தமிழ்த் திரைப்பட ஆய்வுகளுக்கான சிவத்தம்பியின் பரமும் பங்களிப்பு என்பது திராவிட இயக்கத்திரைப்படங்கள் பற்றிப் பொதுவாகவும், எம்.ஜி.ஆர். பற்றிக் குறிப்பாகவும் அவர் எழுதியுள்ளதையோகும் எனக் குறிப்பிடும்புகிறார்கள்.

திராவிட இயக்கத்திரைப்படங்களும் எம்.ஜி.ஆரும் குறித்த ஆய்வுக்கு ஊடகச் சமீகவியல் பார்வையைப் பயன்படுத்தியிருப்பதாக சிவத்தம்பி குறிப்பிடும்புகிறார். திராவிட இயக்கப்பட்டங்களோடும் குறிப்பாக எம்.ஜி.ஆர். எனும் ஆளும்கை குறித்துப்

புரிந்துகொள்வதற்கு சிவத்தம்பி திரேந்து கொண்டிருந்த இப்பார்வையிலிருந்து அளவில் மட்டுப்படுத்தப்படாததும், கற்றையானதும் என்றே என்னால் கருத முடிகிறது.

சினிமாவையும் வரலாற்றையும் - அதனை உலக அளவில் என்று கட்ட விரித்துக் கொள்ளலாம் - முன்வதை அரவணக்கம் அதிகாரத்திற்கும் குறிப்பிட்டதொரு திரை ஆளுமையையும் உள்ள உறவை நாம் எம்.ஜி.ஆர்.முன்வதை அப்போதுவதானால், எம்.ஜி.ஆர். போன்றதொரு ஆளுமையை நாம் அவருக்கு முன்னும் காணமுடியாது, பின்னும் காணமுடியாது. எம்.ஜி.ஆர். எனும் ஆளுமையை பெறும் விரும்பு சமமாகக் கொள்வோமானால், அந்த விரும்புத்தின் வறும் வறும் கிளைப்பண்புகள் கொண்டிருந்தவர்கள் எனவே நாம் திரைப்படத்திற்கு உருக்கள் எனச் சொல்லப்படுகிற கிளின்ட் ஈஸ்ட் வுட் முதல், கற்பு எம்.ஜி.ஆர். எனத் தன்னதைத் தானே கோரிக்கொள்கிற விஜயகாந்த் வரை நாம் மதிப்பிட முடியும் என நினைக்கிறேன்.

எம்.ஜி.ஆர். எனும் ஆளுமையைப் புரிந்து கொள்வதற்கு நாம் ஊடகச் சமூகவியலோடு பிரச்சாரமும் சமூக உளவியலும் குறித்த அணுகுமுறையையும், ஸ்டாலின் முதல் சதாம் குசைன் மற்றும் மாவோ வரையிலும்மான வரலாறும் தனிநபர் வழிபாடும் போன்றன குறித்து அணுகுவதற்கான உளவியல் பார்வையையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் எனவே நான் நினைக்கிறேன். சிவத்தம்பியும் சரி, சிவத்தம்பியை ஏற்று எம்.ஜி.ஆர். குறித்த அவர் பார்வையை வழிமொழிகிறவர்களும் சரி சொல்கிற, இன்று அவர் இல்லாத நிலையில் பார்வையும் பொழுது அவரின் தொடர்பற்ற திறனால் அவர் தன்னதைப் பற்றிய மதிப்பீட்டின் உயர்த்துவதற்கு ஏற்றவகையில் நடந்துகொண்ட ஒருவர் என்ற எண்ணமே மேலேநினைக்கிறேன் என்று கருதுகிறது எனும் பார்வை எந்தவிதத்திலும் சமநிலை கொண்ட பார்வையாக இருக்க முடியாது.

இந்த எனது ஆட்சேபத்திற்கான மீண்டும் வலுவான காரணங்களாக நான் கருதுவது பின் வருமாறு :

முதலாவதாக, ஒரு ஆளுமையை ஏற்கும் மக்கள் கட்டத்தின் மனநிலையில் செயல்படும் சமூக உளவியலை இங்கு நாம் கருதும் மதிப்பிடுகிறோம். இரண்டாவதாக, அந்தக் குறிப்பிட்ட ஆளுமையின் உளவியல் உருவாகத்திற்கும் அவரது நடத்தையைக் குறித்து உறவைவதை மதிப்பீடுகளும் வந்து சேரும் வெகுமக்களையும் நாம் கருதும் மதிப்பிடுகிறோம். அனாதை குழந்தைகளும் மேலாக வரலாற்றில் தனிநபர் வகிக்கும் பாத்திரம் என்பதனை தனிநபர் உளவியலாகக் கீழ்நீங்கிய புறநிலைப் பண்பு என மட்டுமே நாம் வரையறை செய்கிறோம்.

எம்.ஜி.ஆரைப் பொறுத்து தன்னதைப் பற்றிய மதிப்பீட்டின் உயர்த்துவதற்கு ஏற்றவகையில் நடந்துகொண்ட ஒருவர் என்கிற மதிப்பீடு அவரைக் குறித்த கொச்சையான பார்வை என்றே நினைக்கிறேன். சிவத்தம்பியினது இந்தப் பார்வைக்காகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பு திரைப்பட விமர்சகர்களும், தமிழகத்தின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாளர்களும் தத்தமது அரவணக்கம் நோக்கங்களும் சார்பாக இதனைக் கையாள்கிறார்கள் எனவே நான் கருதுகிறேன்.

பிறந்த நாட்டிலிருந்து வெளியேறிய ஒரு குடும்பத்தில் அயலகத்தில் பிறந்த ஒருவர், தமது ஏழாவது வயதில் மீண்டும் நிலைபடித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் கல்விக்காக வசதியற்றுப் படிப்பை நிறுத்தியவர், பட்டிணி என்ன என்பதையறிந்த வறுமையில் வாடிய ஒருவர், தாயினால் வளரக் கப்பற்றாததனால் அவர் மீது அபரிமிதமான பரிவு கொண்ட

ஓர்வர , இரூ மனவையிரயைம் நஓயக் குப் பலி கஓடுத் தவர் , குடும்ப மரபுக் கு மாறாக பிறிதஓர்வர மனவையிை மணந் து கஓண்டவர் , மரபு மீ ரிய பணை ஁றவுகளை மறே கஓண்டவர் , கரூத் தியலினாலஓ ஆழ்ந் த தத் துவப் பார் வகைகளினாலஓ வழிநடத் தப் படாத ஓர்வர என பதுதான எம்.஁.ஆர் . குறித் த சித் திரம் .

எழுத் தாளர் க.நா.சுவின் பார் வையில் சஓல் வதானால் அவர் ஆரிய பழமவைாதத் திற்கு மாற றாக திராவிடப் பழமவைாதத் தை முன் வதை தவர் .*** இன் னும் திராவிட முன் னறே றக் கழகத் தின் பணை கள் குறித் த பார் வகை கும் எம்.஁.ஆரின் பணை கள் குறித் த பார் வகை கும் பரெரிய வித் தியாசம் இல் லை. எந் த நிலப் பிரபுத் துவ அணுகுமுறையில் இரூந் து வளெயிறுைவதாக அவர் கள் கஓரிக் கஓண்டார் களஓ அதே நிலப் பிரபுத் துவ மதிப் பீ டுகளில் தான , பணை களைப் பஓறுத் து அவர் கள் சரணடநை தார் கள் .

எம்.஁.ஆரின் வறிய மற் றும் விளிம் பு நிலை மக் கள் மீ தான பாசம் மற் றும் பரிவு என பது வறுமயைம் பட டினியும் குறித் துப் பட டறிந் து பறெ ற அவர் அனுபவத் தில் இரூந் துதான ஁ர்வாகியது. அது அவரது வளெ ளந் தியான அரசியலிலும் திரபை படங் களிலும் அவரது ஆட சியின் கீ ழான சட டிகத் திட டங் களிலும் பிரதிபலித் தது. அவர் தயாரித் து இயக் கிய நாடஓடி மன் னன் திரபை படம் முன் வதைத் த சம டிகத் திட டங் கள் கம் ய டினிஸ்ட் கட சியின் அறிக் கயையொத் ததாக இரூப் பதை எவூரூம் இன் று அவதானிக் க முடியும் . இதனை அவர் தரே ந் த கரூத் தியல் அடப் படயிலிருந் தல் ல, தனது இயல் பான தரே வுகளில் இரூந் துதான சயெ் கிறார் . திரும் பத் திரும் பப் டுக் கஓட டை கல் யாணசுந் தரூம் அவரூம் இணநைத் தது தற் சயெலானது இல் லை. அது திட டமிட ட நடவடிக் கை.

தனிமனித் த வாழ் வில் தன் னலமறுப் பயைம் தியாகத் தயைம் பஓற றிய தமிழக கம் ய டினிஸ்ட் , காங் கிரஸ் , திராவிடத் தலைவர் கள் மீ து பரேன் புகஓண்டவர் அவர் . அண ணாதூரை, காமரா஁ , ஁ வா மற் றும் கல் யாணசுந் தரூம் பஓன்ற தலைவர் கள் மீ தான அவரது பரேன் பு அவரது நடத் தகைளில் வளெிப் பட டது.

அவரது ஈககைக் குணம் என பது வறூமனடே ஁தீ கம் இல் லை. இன் று அனதைத் தும் வளெிப் படயைாகவும் ஸ த டிலமாகவும் இரூக் கிறது. திரபை படப் புகழகைக் குடும் பச சஓத் தாக மாற் றுபவர் களாக ர஁ினிகாந் த முதல் , வி஁யகாந் த ஈராக, வி஁ய் வரநை இரூக் கிறார் கள் . எம்.஁.ஆர் . அப் படியானவராக இரூக் கவில் லை.

வறிய மக் களிடம் அவர் அன் பு காட டினார் . தாம் நம் பியவற் றுக் கனெ அவர் அள் ளிக் கஓடுத் தார் . மரபான பழமயைான பணை மயைைப் பஓற றினார் . அவரது திரபை படம் - வாழ் வு - நடத் தை என பதற் கு இடயைிலான இடவைளெி, அவர் காலத் திய பிற அரசியல் தலைவர் களஓடும் நடிகர் களஓடும் , ஏன் இன் றயை அரசியல் தலைவர் களஓடும் நடிகர் களஓடும் ஓப் பிட முன் னுதாரணம் இல் லாதது. அவரது திரபை படங் கள் வறெ றிபறெ றதிலும் , அவர் மக் கள் மனங் களில் கஓலஓட சியதிலும் இவயைணதைத் தும் மிகப் பரூம் பங் காற றின. சிவத் தம் பி மிகச சரியாக மதிப் பிடுவது பஓல, மாரக் சியர் கள் பஓல திராவிட மரபினரூக் கு பஓரூளாதாரச் சூரண டல் குறித் த அரசியல் பார் வை இல் லை. என றாலும் , இதிலிருந் து வளெிப் பட ட கரூணாநிதி குழூமம் வந் து அடநை திரூக் கும் அவல் இடமும் எம்.஁.ஆர் பறெ ற இடமும் ஓன் றயுைனது இல் லை.

ஈழவிடுதலைப் பஓராட டத் திலும் ஈழவிடுதலையிலும் எம்.஁.ஆர் . கஓண்டிருந் த ஈடூபாடூ எவரூம் அறியாதது. அவரது கடப் பாடும் ஈககைக் குணமும் வளெிப் பட ட

தருணம் குறித்து தனது நூலில் (விடுதலை : எம்.ஜி.ஆரும் புலிகளும் : விடுதலைக் குவித்திட்ட மாண்புமிகு : அன்டன் பாலசிங்கம் : 2003) அன்டன் பாலசிங்கம் விரிவாக எழுதுகிறார். விடுதலைப் புலிகளுக்குத் தமிழக அரசின் சார்பாக நிதி கொடுப்பது தொடர்பான செய்தி வெளியானபோது ஜி.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவும் அவரது துணைத் தலைவர் பரேல் ராஜீ வகாந்தியும் அதனைத் தடுக்கிறார்கள். ராஜீ வகாந்தியையும் மீறி ஆறு கோடீர்ப்பாய் வரையிலான உதவியை எம்.ஜி.ஆர். தனது சொந்தப் பணத்திலிருந்து விடுதலைப் புலிகளுக்குத் தருகிறார்.

அன்றிருந்த இந்திய அரசியல் சமூகத்தில் இந்தச் செயலின் பின் விளைவுகளின் பாரதீர்த தன்மையை எவரும் அறிய முடியும்.

விடுதலைப் புலிகள் - விடுதலைப் புலிகள் அல்லாதவர்கள் எனும் அரசியல் நிலைப்பாட்டில் இருந்து பார்க்கிறவர்கள் எம்.ஜி.ஆரின் இந்தச் செயல்பாட்டை எவ்வாறும் விமர்சிக்கலாம். ஆனால், ஈழமக்களின் விடுதலையிலும், அதில் விடுதலையில் விடுதலைப் புலிகளின் ஈடுபாட்டையும் நம்பி அவர் அள்ளிக் கொடுத்த ஈகத்தின் பின்னிருந்த தனிமனித தாரமீக அறத்தை எவரும் சந்திக்க முடியாது. எம்.ஜி.ஆர் உலக விடுதலைப் போராட்டங்களாகக் கருத்துக் குடித்தவர் இல்லை. ஆனால், தனது மனதுக்கு அருகிலான ஈழமக்கள் மீட்கிப் பெற வேண்டும் என விரும்பிய மனிதர் அவர். இன்று அவர் இல்லாத நிலையிற் பார்க்கும் பொழுது அவரின் தொடர்பற்ற திறனால் அவர் தன்னபற்றிய மதிப்பீட்டின் உயர்த்துவதற்கு ஏற்றவகையில் நடந்துகொண்ட ஒருவர் என்ற எண்ணமே மேலேவோங்கி நிற்கிறது என்று, பாலசிங்கத்தின் நூல் வெளியாகிய 2003 ஆம் ஆண்டின் பின்பாக, 2004 ஆம் ஆண்டிலும் சிவத்தம்பி எழுதுவாரானால், அவரது பார்வையையே ஆய்வுப் பார்வை இல்லை என்றுதான் நாம் முடிவுக்கு வரமுடியும்.

தமிழகக் கலாச்சார வரலாற்றிலும் திரை வரலாற்றிலும் எம்.ஜி.ஆர் என்பது ஒரு தனித்த நிகழ்வு. திரைப்படம் - வாழ்வு - தனிநபர் உளவியல் - பிரச்சாரம் - விடுதலை உணர்வு - அரசியல் அதிகாரம் - சமூக உளவியல் என அனைத்தும் தழுவிய விவாதிக் கண்ணெட்டிய ஒரு நிகழ்வு இது. ரசிகர்கள் மன்றங்கள் - திரைப்படத்தின் வழிகாட்டிகள் விதிகைக் கும் பிரமுகங்கள் - கதாநாயகனின் எதிர்கால அரசியல் ஆசைகள் என்பனவற்றுக்கான உறவுகள் குறித்த ஆய்வுக்கு எம்.ஜி.ஆர் குறித்த சமூகவியல் ஆய்வு ஒரு கருவியாக இருக்கலாம், இருக்கிறது, இனிமேலும் இருக்கும். ஆனால் எம்.ஜி.ஆர் எனும் தன்னரேல் லாத நிகழ்வைப் பூரிந்துகொள்ள இந்த ஆய்வுக் கருவி போதாது.

குறிப்பாக சிவத்தம்பி முன்வைத்த ஊடகச் சமூகவியல் பார்வை நிச்சயமாகப் போதுமானது இல்லை.

ஒரு ஆளுமையாக எம்.ஜி.ஆரின் தனிநபர் உளவியல் உருவாக்கமும், அவரை ஏற்றவர்களாக குறிப்பிட்ட வகைகள் குறித்த, அவர்களது சமூக உளவியலாக கமும் குறித்த பன்மதைத்துவக் கருவியே மிகச் சிறந்த கருவியாக இருக்க முடியும். அதற்கான அடிப்படையை மார்க்சீய உளவியல் அணுகுமுறை தருகிறது எனவே நான் கருதுகிறேன். எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் குறித்த சமநிலையிலான ஆய்வு என்பது, நவீன ஆய்வுக் கருவிகளின் அடிப்படையில் தமிழ் மொழியில் இதுவரை இல்லை என்பதனை என்னால் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியும். மிகச் சமீப எதிர்காலத்தில் அதற்கான சாத்தியம் இருக்கிறது என்றும் என்னால் சொல்ல முடியும். அதற்கான முயற்சிகளும் நடந்து வருகின்றன என்பதையும் நான் இங்கு ஒரு செய்தியாகப் பதிய விரும்புகிறேன்.

Written by - யமுனா ராஜநேத் திரன் -

Wednesday, 16 May 2012 23:23 - Last Updated Thursday, 29 August 2013 22:23

ஓன்று மட்டும் நிச்சயாக இருக்கும், எம்.ஜி.ஆர். குறித்த எத்தகைய ஆய்வுகளுக்கும் குமான துவக்கப் புள்ளியாக சிவத்தம்பியே இருப்பார் என்பதனை மட்டும் எவரும் மறுக்க முடியாது.

ஆதாரங்கள்

* The Tamil Film as a Medium of Political Communication : 1981

** Tamil Cinema : the Cultural Politics of India's Other Film Industry : 2008

*** Quoted in M.G Ramachandran : My Blood Brother : Attar Chand : 1988

நன்றி : காலம் - ஏப்ரல்-ஜூன் : 2012